

MORTINA

Text și ilustrații de Barbara Cantini
Traducere din italiană de Geanina Tivdă

CORINT BOOKS
— 2018 —

Într-o dimineață de vară, Mortinei îi veni o idee genială:
„Mă voi machia și mă voi îmbrăca întocmai ca o fetiță vie!“
Așa că se închise în camera plină de praf a mătușii Dispăruta.
Își făcu de lucru cu trusa de machiaj, cu pieptenele
și cu agrafele de păr.

Apoi căută
niște haine potri-
vite în dulapul înțesat cu
haine și plin de molii al bunicii
Năpasta.

Păianjen din
podul prăfuit

Bunica Năpasta

Mănuși elegante,
pentru ocazii speciale

Multe, foarte multe
rude de odinioară

Umbra pare să
aprecieze noul meu
look.

Când, în sfârșit, fu mulțumită
de cum arăta, coborî să-i cea-
ră părerea mătușii Dispăruta și
o întrebă: „Acum pot merge să
mă joc cu ceilalți copii?”

Mătușa scoase un țipăt și leșină. Când își reveni,
se înfurie foarte tare și-i spuse nepoatei că nimeni
nu ar fi putut-o lua drept o fetiță normală. Și îi interzise
încă o dată să iasă.

Unchiul Funestu,
imbrăcat în costum
de marinar

Sosi toamna și, într-o zi, Mortina,
ascunsă după vechiul zid al vilei,
îi auzi pe copii vorbind despre o petrecere
în care toți urmau să se costumeze ca niște monștri:
PETRECEREA DE HALLOWEEN.

În ziua de Halloween, copiii mergeau
din casă în casă și cereau dulciuri sau
faceau diverse glumițe.

Și atunci îți veni IDEEA GRANDIOASĂ.

Se va alătura celorlalți copii
și îți va face să creadă că este mascată de Halloween!
Planul nu putea da greș, dar era mai bine
ca mătușa Dispăruta
să nu știe nimic.

